

ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ

ΜΙΑ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑ

ΥΨΗΛΟΣ υπαλλήλου του Κράτους, άλλ' όχι από τους υπαλλήλους τους οποίους γνωρίζομεν όλοι, τους παλαιούς, τους έγγηράσαντας και άτημελώς ένδεδυμένους, κάτι οικογενειάρχας άναπολούντας πρωτόγονον έποχήν, χρηστούς μόν κατά τ'άλλα άνθρωπος, άλλ' άμορφώτους κοινωνικώς, μή έχοντας ιδέαν του πολιτισμού, τύπους δυναμένους να δώσωσι τροφήν εις την πένναν κανενός σατυρογράφου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΝΔΡΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ο κ. Γεώργιος Άνδρικόπουλος, δύναται τις να ειπή, είνε ή έξευγένεισι του τύπου του υπαλλήλου, είνε μία ένδειξις ότι και έν τῷ κλάδῳ τῷ υπαλληλικῷ ή πρόοδος έχει τους σημαιοφόρους της. Ζωηρός, έκφραστικώτατος εις τό λέγειν, άπέριττος άλλά και χαρίεις, άνθρωπος του κόσμου, κοινωνικώτατος, ύποστηρικτής παντός καλού, δέν παρεσύρθη από τους αριθμούς και τάς ξηράς και μονοτόνους διατάξεις του τελωνειακού δασμολογίου, με τό όποιον έπί έτη τώρα ασχολείται. Συγκιρνῶ τάς ώρας τῆς εργασίας με άπολαύσεις καθαρώς πνευματικής, έχει

δέν να επιδείξη τῆς ένασχολήσεως ταύτης και προϊόντα τινά όχι εύκαταφρόνητα.

Όσοι τον ένγνώρισαν τον έξετίμησαν, ή δέν τελωνειακή ύπηρεσία έχει ένα στύλον έν τῷ προσώπῳ του.

Ό κ. Γ. Άνδρικόπουλος έδρασε ποικιλοτρόπως. Έγεννήθη έν Πα-

τραις ἐξ οἰκογενείας ἀστυκῆς. Εἰργάσθη ἀξιεπαίνως, ἵνα στηρίξη τὴν οἰκογένειαν του. Ἡ ἐπανάστασις τοῦ 1862 τὸν εὔρε μεμυημένον εἰς τὰ τῆς μυστικῆς τότε ἐταιρίας, ἧς ἐγένετο ἀπόστολος. Μετέβη εἰς διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος, κομιστῆς ἐμπιστευτικῶν ἐντολῶν εἰς πρόσωπα σημαίνοντα. Ἄλλ' ὁ ζωηρός, ὁ σφριγηλὸς ἐπαναστάτης συνελήθη τὴν παρχμονὴν τῆς Ἐπαναστάσεως ἐν Ἀθήναις καὶ ἐφυλακίσθη ἐπὶ εἰκοσάημερον, μετ' ἄλλων ἐπαναστατῶν.

Μετὰ τὴν Μεταπολίτευσιν ἐπανῆλθεν εἰς Πάτρας, ἔνθα οἱ συμπολιτῆται του τὸν ἐξέλεξαν ἀξιωματικὸν τῆς ἐθνοφρουρᾶς. Ὡς τοιοῦτος εἰργάσθη πολὺ ὑπὲρ τῆς τάξεως, ἧτις τότε ἐπικινδύνως εἶχε διασαλευθῆ.

Συντελεῖται ἡ ἔνωσις τῆς Ἐπτανήσου καὶ ὁ κ. Ἀνδρικόπουλος, ὅτε οἱ Ζακύνθιοι ἐκάλεσαν τοὺς Πατρῆς ν' ἀποστείλωσι τιμητικῶς δύο λόγους ἐθνοφρουρᾶς, στέλλεται ὡς ἀρχηγὸς ἐνὸς τούτων. Ἐν Ζακύνθῳ διεδραμάτισεν ἐνεργότατον μέρος κατὰ τὰς τριημέρους ἐορτάς, ἐκφωνήσας ἅμα ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Ποιητοῦ λόγον πανηγυρικόν, ἐνώπιον χιλιάδων ἀκροατῶν.

Εἰς Ἀθήνας ἐξηκολούθησε τὰς σπουδὰς του, ὅτε ἐκρήγνυται αἴφνης ἡ Κρητικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1866. Ὁ κ. Ἀνδρικόπουλος ἀνήσυχος, φλεγόμενος ἐξ ἐθνουςιασμοῦ, ἐγκαταλείπει τὰς σπουδὰς του καὶ σπεύδει εἰς τὴν ἀγωνιζομένην νῆσον μεθ' ἑτέρων 22 συμμαθητῶν του. Ἐν Κρήτῃ, παρέμεινε καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα, ἠγωνίσθη δὲ μετὰ θάρρους, ὅπερ πιστοποιοῦσι ἐπιφανεῖς ὀπλαρχηγοί, ὁ Χατζημιχάλης, ὁ Πετροπουλάκης, ὁ Κορκιάδας.

Ἐπανερχεται εἰς Ἀθήνας μετὰ τὴν ἀτυχή ἐκβασιν τοῦ ἀγῶνος, πλήρης πατριωτικῶν ἐντυπώσεων καὶ πόθων. Ὁ νεαρὸς πολεμιστῆς γίνεταί τότε, σχεδὸν ἐξ αὐτομάτου, δραματικὸς συγγραφεὺς. Ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν φλογῶν τῆς ἐπαναστάσεως συγγράφει τὸ « Ἀρκάδιον », ἔνθα μετὰ λυρισμοῦ διεκτραγωδεῖ τὰς ἐν Κρήτῃ σφαγὰς. Τὸ δῶραμα του, ἂν καὶ πρῶτον ἔργον, ἔσχε μεγάλην ἐπιτυχίαν. Τρεῖς ἀλληλοδιαδόχως ἔκαμιν ἀνατυπώσεις, ἐξαντλουμένης τῆς μιᾶς κατόπιν τῆς ἄλλης. Ἐδιδάχθη κατ' ἐπανάληψιν ἐν Ἀθήναις, πρὸς τιμὴν τῆς νεονύμφου τότε βασιλίσσης ἡμῶν Ὀλγας, παρεστάθη εἰς ὅλα τὰ θέατρα τῆς Ἑλλάδος, καὶ μετεφράσθη εἰς ξένας γλώσσας.

Τὸ 1867 εἰσέρχεται εἰς τὴν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, ἣν διῆλθε καθ' ὅλας τὰς βαθμίδας. Ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ ὑπογραμματέως τῆς νομαρχίας Ζακύνθου ἤρξατο, ἐπὶ 16 δὲ ἐλόκληρα ἔτη παρέμεινεν ἐν Ζακύνθῳ προαχθεὶς εἰς Ἐλεγκτὴν τοῦ αὐτοῦ Τελωνεῖου.

Πρωτοφανὲς δι' Ἑλληνα ὑπάλληλον νὰ μείνῃ ἐπὶ τόσα ἔτη εἰς τὸν αὐτὸν τόπον εἰς διαφόρους θέσεις διοικητικῆς καὶ οἰκονομικῆς ὑπηρεσίας. Ἐν Ζακύνθῳ ὁ κ. Ἀνδρικόπουλος ἐγένετο δημοφιλής. Ὑπηρετήσεν εἴτα εἰς ἄλλα μέρη, ἐπισπασάμενος βασιλικὴν εὐαρέσκεϊαν καὶ τιμηθεὶς διὰ τοῦ παρασῆμου τοῦ Σωτήρος. Ἐν Θήρᾳ καὶ ἐν Κερκύρᾳ ὡς τελωνῆς ὑπῆρξε τὸ φόβητρον τῶν λαθρεμπόρων. Ἐν Πειραιεῖ, ἔνθα ὑπηρετεῖ ὡς ἐλεγκτῆς τοῦ τελωνεῖου, δεῦτερον συνέγραψε δῶραμα, τὴν « Μπουμπου-

λίναν» ἐν ἣ εἰκονίζεται ἡ ἄλωσις τῆς Τριπόλεως καὶ τὸ α' ἔτος τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821. Ἡ «Μπουμπουλίνα» μετεφράσθη εἰς τὴν Ἱταλικὴν καὶ Γαλλικὴν, ἐιδιάχθη δὲ καὶ εἰς Ἱταλικά θεάτρα, ὡς καὶ ἐν Ὁδησσῷ γαλλιστί.

Ὡς ὑπάλληλος ὁ κ. Ἀνδρικόπουλος εἶνε ἀληθῆς Κέρβερους. Αὐτὸς ἐστέλλετο καὶ στέλλεται κατὰ προτίμησιν, ἵνα διεξάγῃ τὰς ἀνακρίσεις, διότι παραδειγματικὴ ἡ τιμιότης του καὶ ἡ αὐστηρότης, ὧν ἕνεκα προήχθη εἰς τὸν χρυσοῦν Σταυρόν· ἀλλ' ἡ ἰκανότης του ἐξεδηλώθη τοσάκις καὶ εἰς ὑποθέσεις διεθνεῖς, ὥστε καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας τὸν ἐτίμησε διὰ τοῦ Σταυροῦ τῶν Ταξιαρχῶν, καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Σερβίας ἐπίσης διὰ τοῦ παρασήμου Ταξιαρχῶν τοῦ Τακόβ.

Ὁ κ. Ἀνδρικόπουλος, φίλος τῶν γραμμάτων καὶ τῆς τέχνης ἐξ ἀληθοῦς αἰσθήματος, ἔδρασε πολλάκις ὡς μέλος τῶν διαπρεπεστέρων συλλόγων ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ καὶ ἀλλοδαπῇ, ὠνομάσθη δὲ διαρκῆς μέλος τοῦ ἐν Ἀμβέρσῃ τοῦ Βελγίου συσταθέντος πρὸ διετίας διεθνοῦς Τελωνειακοῦ συνεδρίου.

Τοιοῦτος ὁ κ. Ἀνδρικόπουλος, πολύτιμος ἀνὴρ ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν, πολλαχῶς δράσας ὑπὲρ τῆς Πατρίδος καὶ ὑπὲρ τοῦ Κράτους, διαπρέπων δὲ ἤδη ὡς τμηματάρχης τοῦ τελωνειακοῦ τμήματος τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

ΤΟ ΡΟΔΟΝ

ΝΕΞΑΝΤΛΗΤΟΝ τὸ περὶ Ῥόδου θέμα· δὲν ἐξαντλεῖται οὔτε ἐὰν ὀγκῶδες βιβλίον ἠθέλομεν γράψαι. Συνεπῶς περιορίζομεθα εἰς ὀλίγα τινά.

Ἡ Ῥοδέα εἶνε ἴσως ἐν τῶν πρώτων καὶ ἀρχαιοτάτων φυτῶν τῶν ὑπερβλήθεντων ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς καλλιέργειαν χάριν τέρψεως καὶ καλλωπισμοῦ. Οἱ συγγραφεῖς καὶ ποιηταὶ πάσης ἐποχῆς καὶ παντός ἔθνους ἐξύμνησαν τὴν εὐωδίαν καὶ τὸ κάλλος τῶν Ῥόδων. Καὶ

δικαίως, διότι εἰς οὐδὲν τῶν ἀναριθμητῶν ἀνθέων, ἅτινα κοσμοῦσι τοὺς ἀγρούς καὶ τοὺς κήπους, ἀνευρίσκομεν τοιαύτην χάριν καὶ ἀφελῆ συμμετρίαν τῆς κάλυκος καὶ τῆς στεφάνης, τοιαύτην λεπτότητα τῶν πετάλων, τοιαύτην κλίμακα γοητευτικῆς χροιάς ἐκ τοῦ σεμνοῦ χιονολευκοῦ καὶ τοῦ θεῖου ἐκείνου καὶ ἰδιάζοντος ῥοδίνου μέχρι τοῦ πλέον διαπύρου πορφυροῦ καὶ τοῦ βαθέος ἰσχροῦ μὴ ἐξαιρουμένου καὶ τοῦ ἀβροτάτου ὠχροῦ καὶ θειώδους μέχρι τοῦ χρυσομηλίνου. Καὶ ἂν θαυμάζωμεν τὸ